

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSMEDIATORS**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer, wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

De heer, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerder”

1. Procedureverloop

- 1.1 Klager heeft bij brief van 1 april 2011 een klacht ingediend tegen verweerder bij het bestuur van de Vereniging van Familierecht Advocaten Scheidingsmediators, hierna te noemen ‘vFAS’. Op 11 mei 2011 heeft verweerder hierop gereageerd. Er heeft vervolgens een gesprek als bedoeld in art. 4 van het vFAS klachtenreglement plaatsgevonden ten kantore van de secretaris van het bestuur van de vFAS, mr. A.M.M. Hompus.
- 1.2 Bij brief van 16 maart 2012 heeft klager zijn klacht bij de secretaris van de Raad van Tucht ingediend. Verweerder heeft bij brief van 22 maart 2012 hierop gereageerd. Daarna is er op 18 april 2012 een brief binnen gekomen van mr., waarin zij aangeeft dat zij de belangen van klager behartigt in deze procedure.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de gewisselde stukken te weten de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde stukken. Op 26 juni 2012 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager, zijn advocaat mr. en verweerder zijn hierbij in persoon verschenen.

2. Vaststaande feiten

- 2.1 Verweerder is echtscheidingsmediator en lid van de vFAS. Verweerder is een kantoorgenoot van mr. bij wie klager en zijn ex-echtgenote aanvankelijk in verband met hun voorgenomen echtscheiding het bemiddelingstraject zijn ingegaan. Die bemiddeling is beëindigd door klager (hij heeft vervolgens een klacht tegen mr. ingediend, maar die heeft hij vóór de mondelinge behandeling daarvan bij de Raad van Tucht ingetrokken). Verweerder heeft na de beëindiging van de bemiddeling bij mr. voorgesteld de bemiddeling van mr. over te nemen, waarmee klager en zijn ex-echtgenote hebben ingestemd. Op 30 september 2010 heeft een hernieuwd intake-gesprek tussen klager, zijn ex-echtgenote en verweerder plaatsgevonden. Vervolgens zijn er bemiddelingsgesprekken geweest op 28 januari 2011 en 18 februari 2011. Daarna heeft klager op 24 februari 2011 verweerder nog een e-mail gezonden waarop verweerder bij brief d.d. 3 maart 2011 heeft gereageerd. Vervolgens is de bemiddeling beëindigd.

3. Klacht

- 3.1 Klager voert de volgende klachten aan:

1. verweerder heeft hem niet op de hoogte gebracht van de gedragsregels van de vFAS;
2. verweerder is gaan bemiddelen zonder een overeenkomst te sluiten, hetgeen wel verplicht is bij de vFAS;
3. verweerder heeft klager niet aangeraden om juridisch advies in te winnen bij derden terwijl klager een eigen onderneming heeft;
4. verweerder heeft klager ongeoorloofd onder druk gezet tijdens de bemiddeling;
5. verweerder heeft niet de salarisgegevens van de ex-echtgenote van klager opgevraagd;
6. verweerder heeft de bemiddeling van zijn niet bevoegde kantoorgenote onzorgvuldig overgenomen en heeft fouten van haar verborgen.

- 3.2 Verweerder heeft aangegeven dat hij de bemiddeling heeft overgenomen van zijn kantoorgenote mr. en dat hij het in dat stadium niet nodig heeft gevonden de

vFAS-gedragsregels aan klager toe te zenden en een (nieuwe) schriftelijke bemiddelingsovereenkomst te sluiten.

Verweerder stelt dat het hem gebleken is dat klager de door verweerder gegeven informatie met betrekking tot het wettelijk systeem met betrekking tot het alimentatierekenen niet op prijs heeft gesteld. Verweerder is echter van mening dat klager en zijn ex-echtgenote deze informatie wel nodig hadden om goed geïnformeerd eigen afspraken te kunnen maken. Verweerder meent dat de kern van de problematiek volgens hem is geweest dat de ex-echtgenote van klager onvoldoende was opgewassen tegen de druk van klager. Die druk lag met name in het feit dat klager een lagere alimentatie-afpraak wenste overeen te komen dan redelijkerwijs voor de hand lag. Verweerder heeft daarop gereageerd dat als er een dergelijke regeling zou uitkomen hij zich zou terugtrekken en heeft vervolgens betrokkenen gewezen op de consequenties daarvan. Hij bestrijdt de stelling van klager dat hij partijdig is geweest, hij heeft juist het evenwicht proberen te bewaken.

Klager is volgens verweerder slechts teleurgesteld dat hij hem niet blind is gevolgd in zijn ideeën over de financiële afwikkeling van de echtscheiding.

4. Beoordeling van de klacht

Beoordelingskader

- 4.1 De Raad toetst de klachten in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering van de vFAS vastgestelde gedragsregels voor scheidingsmediators, aan de inhoud van een eventuele bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk mediator zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 4.2 De Raad van Tucht constateert dat er geen vFAS-bemiddelingsovereenkomst is overgelegd. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat hij veronderstelt dat er geen bemiddelingsovereenkomst is gesloten met zijn voorgangster. De Raad van Tucht is van oordeel dat op verweerder de verplichting rustte om met klager en zijn ex-echtgenote een bemiddelingsovereenkomst te sluiten en hen de vFas-gedragsregels te overhandigen. Die verplichting vervalt niet op het moment dat een bemiddeling van een andere bemiddelaar wordt voortgezet dan wel wordt overgenomen, ook al is die andere bemiddelaar een

kantoorgenoot. Dit klemmt in deze zaak eens te meer nu er door de kantoorgenote van verweerder, mr., met ingang van 19 oktober 2010 aspirant-lid van de vFAS geen bemiddelingsovereenkomst was opgesteld en ondertekend. Verweerder is in zijn verantwoordelijkheid als vFAS-advocaat/scheidingsmediator hierin tekort geschoten. Dit brengt mee dat de eerste twee klachten gegrond zullen worden verklaard.

- 4.3 Ten aanzien van de derde klacht constateert de Raad van Tucht dat klager in zijn e-mail d.d. 4 januari 2011 verweerder heeft bericht dat hij een eigen advocaat in de arm had genomen. Verweerder heeft toen hierop gereageerd met de mededeling dat dit hem prematuur voorkwam aangezien partijen nog midden in de bemiddeling zaten. Verweerder heeft vervolgens een indicatieve berekening gemaakt die hij met klager en zijn ex-echtgenote wenste te bespreken tijdens de derde bemiddelingssessie. De Raad van Tucht is van oordeel dat in dit stadium van de bemiddeling verweerder geen verwijt treft dat hij klager niet heeft gewezen op de mogelijkheid van een eigen advocaat, laat staan hem daarnaar heeft verwezen. De bemiddelaar was bezig met indicatieve berekeningen en van een echte onderhandelingsfase was nog geen sprake. Bovendien mocht verweerder uit de hiervoor aangehaalde e-mail van klager afleiden dat klager op de hoogte was van de mogelijkheid om een eigen advocaat te nemen en klaarblijkelijk had hij daartoe toen ook al concrete stappen ondernomen.
- 4.4 Met betrekking tot de vierde klacht is de Raad van Tucht van oordeel dat het hem niet is gebleken dat klager ongeoorloofd onder druk is gezet door verweerder. Verweerder heeft kort voorafgaand aan zijn derde bemiddelingssessie met klager en zijn ex-echtgenote hen indicatieve berekeningen gezonden. De Raad van Tucht overweegt dat het voorstelbaar is dat verweerder hiermee de discussie met betrekking tot de draagkracht van klager in een ander kader heeft willen plaatsen dan zijn kantoorgenote eerder had gedaan. Deze aanpak heeft bij klager en zijn ex-echtgenote echter geleid tot het versterken van de impasse. De Raad van Tucht merkt terzijde op dat verweerder in plaats van deze interventie die zich richtte op de inhoud ook had kunnen kiezen voor een interventie die meer was gericht op de betrekkingen tussen klager en zijn ex-echtgenote. De Raad van Tucht constateert hierbij dat verweerder zelf, blijkens de inhoud van het overgelegde eerste bemiddelingsverslag, reeds had gesignaleerd dat er op dat vlak wellicht beperkingen tussen partijen lagen. De Raad van Tucht constateert dat in dit geval het kiezen van een interventie die meer was gericht op de inhoud klaarblijkelijk niet

goed heeft uitgepakt maar dat dit niet zonder meer als klachtwaardig kan worden bestempeld. Na de derde bemiddelingssessie heeft verweerder zich afgevraagd of hij de bemiddeling wel binnen een redelijke termijn kon doen slagen. Die vraag is op zichzelf een gerechtvaardigde, die een bemiddelaar zich in elk stadium van een procedure kan stellen. Daarmee heeft verweerder klager niet ongeoorloofd onder druk gezet. De Raad van Tucht is voorts van oordeel dat uit de overige stukken van het dossier niet blijkt dat er op enigerlei wijze ongeoorloofde druk op klager is uitgeoefend door verweerder zodat de vierde klacht ongegrond dient te worden verklaard.

- 4.5. Ten aanzien van de vijfde klacht overweegt de Raad van Tucht als volgt. In de eerste bemiddelingssessie is er veel over de betrekkingen tussen partijen gesproken. Daarna zijn in de tweede bemiddelingssessie de gesprekken bij de gezinscoach geëvalueerd en is besloten verder aan de slag te gaan met de financiële afwikkeling van de gevolgen van de echtscheiding. De Raad van Tucht is van oordeel dat in de periode tussen het eerste en het tweede bemiddelingsgesprek de vraag naar de inkomsten van de ex-echtgenote van klager niet aan de orde was, zodat het verweerder ook niet kan worden verweten dat hij in die periode hiernaar niet gevraagd zou hebben. Daarnaast blijkt ook niet uit het dossier dat klager dit uitdrukkelijk aan verweerder heeft gevraagd in die periode. Vervolgens is het derde gesprek met name gegaan over de draagkracht van klager en is spoedig na het derde gesprek de bemiddeling geëindigd. De Raad van Tucht acht het aannemelijk dat de vraag naar de inkomsten van de ex-echtgenote van klager in een later stadium nog aan de orde zou zijn gekomen. In ieder geval kan hier op basis van de stukken in het dossier niet gesproken worden van een verwijtbaar of nalatig handelen van verweerder. De vijfde klacht zal dan ook ongegrond worden verklaard.

- 4.6 Ten aanzien van de zesde klacht overweegt de Raad van Tucht dat het eerste onderdeel, nl. het onzorgvuldig overnemen van de bemiddeling van een niet-bevoegde kantoorgenote, gegrond wordt verklaard. Dit houdt verband met de gegrondverklaring van de eerste twee klachten die zien op het verwijtbaar handelen van verweerder inhoudende dat hij klager en zijn ex-echtgenote niet op de hoogte gebracht heeft van de gedragsregels van de vFas

en hen niet een bemiddelingsovereenkomst heeft laten ondertekenen. Het tweede onderdeel van de zesde klacht, nl. het verbergen van de fouten van zijn kantoorgenote mr., acht de Raad van Tucht ongegrond. Uit het dossier blijkt niet dat verweerder op ook maar enige wijze fouten van zijn kantoorgenote heeft verborgen gehouden. Klager heeft ook niets hieromtrent gesteld dan wel aangevoerd dat deze conclusie zou kunnen dragen. Dat betekent dat het tweede gedeelte van de zesde klacht ongegrond zal worden verklaard.

5. Conclusie

De Raad van Tucht zal derhalve de eerste twee klachten alsmede het eerste onderdeel van de zesde klacht gegrond verklaren. De klachten worden voor het overige ongegrond verklaard.

De Raad van Tucht ziet aanleiding om af te zien van een maatregel. Reden daarvoor is dat geen sprake is van een ernstig klachtwaardig optreden van verweerder, terwijl tevens in aanmerking genomen wordt dat verweerder ter zitting meerdere malen er blijk van heeft gegeven dat hij inziet dat hij een bemiddeling als deze op onderdelen de volgende keer anders zal aanpakken..

Beslissing

De Raad van Tucht:

- verklaart de eerste twee klachten alsmede het eerste klachtonderdeel van de zesde klacht gegrond en de klachten voor het overige ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. P.J.W.M. Sliepenbeek en mr. I.H. Grandjean, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris, en uitgesproken te Den Haag op 10 juli 2012 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter